

पिङ्गनं, स्त्री, (पिङ्गतेऽनेनेति । पिजि स्फोटने + करणे ल्युट् ।) कार्पासस्फोटनधनुः । तत्पर्यायः । विह्वननम् २ तूलस्फोटनकार्मुकम् ३ । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५०६ ॥

पिङ्गरं, स्त्री, (पिजि दौप्तौ वर्णे वा + बाहुलकात् अरः । इत्युज्ज्वलदन्तः । ३ । १३१ ।) हरितालम् । इत्यमरः । २ । ६ । १०३ ॥ खण्डम् । इति मेदिनी । २, १८५ ॥ नागकेशरम् । इति राजनिर्घण्टः । पञ्चादिवन्धनगृहम् । कायास्थि-
हन्तम् । इत्यमरटीकायां रामाश्रमः ॥

पिङ्गरः, पुं, (पिजि + अरः ।) अश्वमेदः । पीतरक्तवर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥ (सुमेरुपश्चिम-
पार्श्वस्थपञ्चतविशेषः । यथा, मार्कण्डेये । ५५।६। “पिङ्गरोऽथ महाभद्रः सुरसः कपिलो मधुः”) पीते, त्रि । इति मेदिनी । २, ११५ ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ३६९ ।

“प्रियया कुङ्कुमपिङ्गरपाणिद्वययोजनाङ्कितं वासः ।

प्रहितं मां याच्ञाङ्गलिसहस्रकिरणाय शिच-
यति ॥”)

पिङ्गरकं, स्त्री, (पिङ्गरमेव । स्वार्थे कन् ।) हरितालम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पुं, नाग-
विशेषः । यथा, महाभारते । १ । ३५ । ६ ।

“नागस्तथा पिङ्गरक एलापचोऽथ वामनः”)

पिङ्गलं, स्त्री, (पिजि हिंसायां वर्णे च + कलच् ।) कुशपत्रम् । हरितालम् । इति धरणिः ॥

पिङ्गलः, पुं, (पिजि + कलच् ।) अत्यन्तयाङ्गल-
सैन्यादिः । इत्यमरः । २ । ८ । ६६ ॥

पिङ्गलो, स्त्री, (पिङ्गल + स्त्रियां ङीष् ।) कुशा-
न्तरवेष्टितप्रादेशमात्रसायकपत्रपत्रद्वयम् । अस्या
नामान्तरं पवित्रम् । यथा,—

“अनन्तगर्भिणं सायं वैशं दिदलेमेव च ।
प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुचचित् ॥
एतदेव हि पिङ्गल्या लक्षणं समुदाहृतम् ॥”

इति कन्दोगपरिशिष्टम् ॥

पिङ्गा, स्त्री, (पिङ्गते स्फोट्यते इति । पिङ्ग +
गुरोश्चेलः । ततटाप् ।) तूलम् । हरिद्रा ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ कड़ो । कड़ा इति भाषा ॥
यथा, शब्दमालायाम् । [च]”

“प्रोत्फलः सिंहला स्थानशब्दो पिङ्गा कटापि
पिङ्गानं, स्त्री, खण्डम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

पिङ्गिका, स्त्री, (पिङ्गयतीति । पिजि + खलु ।
टापि अत इत्वम् ।) तूलनालिका । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ पाँइज इति भाषा ॥

पिङ्गलं, स्त्री, (पिङ्गयतीति । पिजि + “खर्जि-
पिङ्गादिभ्य ऊरोलचौ ।” उणां ४ । ६० । इति
ऊलच् ।) वर्तिका । इत्युणादिकोषः ॥

पिङ्गुः, पुं, (पिङ्गयति हिनास्ति कर्णौ इति । पिजि
+ बाहुलकात् ऊषन् ।) कर्णमलम् । इति
हेमचन्द्रः । २ । २६६ ॥

पिङ्गेटः, पुं, (पिङ्गटः । एषोदरादित्वात् साधुः ।)
नेत्रमलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

पिङ्गोला, स्त्री, (पिङ्गयतीति । पिजि + बाहुलकात्
ओलः ।) पत्रकाहला । पत्रशब्दः । इति
हारावली । २०७ ॥

पिट, संहतौ । अणौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
परं-सकं-अकं-च-सेट् ।) पेटति जनः किञ्चि-
द्राशीकरोति शब्दायते वा । इति दुर्गादासः ॥

पिटं, स्त्री, (पेटति संहतो भवतीति । पिट +
कः ।) चालः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पिटः, पुं, (पेटति द्रव्यान्तरैः संहतो भवतीति ।
पिट संहतौ + कः ।) पेटः । इति धरणिः ॥
पेटारा इति भाषा ॥

पिटकः, पुं, स्त्री, (पेटतीति । पिट् + कृन् ।) वंश-
वेत्तादिमयसमुद्रकः । पेटारी इति पेटा इति
पेटा इति च ख्यातः । तत्पर्यायः । पेटकः २
पेटा ३ मज्जुषा ४ । इत्यमरः । २ । १० । ३० ॥
आद्यौ स्वल्पपेटिकायाम् । इति खामी ॥ पेटः ५
पेटिका ६ तरिः ७ तरी ८ मज्जुषा ९ पेटिका १० ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, मार्कण्डेये ।
५० । ८६ ।

“कुहालदात्रपिटकास्तद्वत् स्थाव्यादिभाज-
नम् ॥”)

विस्फोटे, त्रि । इति मेदिनी । के, १२० ॥ (देहे-
स्थानभेदेन जातस्यास्य शुभाशुभसुक्तम् । यथा,
बृहत्संहितायाम् । ५२ । १—१० ।

“चितरक्तपीतकृष्णा विप्रादौर्ना क्रमेण पिटका
ये ।

ते क्रमशः प्रोक्तफला वर्णानामयथादीनाम् ॥
सुखिषयस्तथोभाः शिरसि धनचयं स्त्रिं-
सौभाग्यमाराद्

दौर्भाग्यं भूयुगोत्थाः प्रियजनघटनामाशु दुःशी-
लताश्च ।

तन्मध्योत्थाश्च शोकं नयनपुटगता नेत्रयोरिष्ट-
दृष्टिं

प्रवृत्त्यां शब्ददेशेऽभ्युज्ज्वलनिपतनस्थानगाश्चाति-
चिन्ताम् ॥

ब्राह्मणगच्छे वसनसुतदाक्षोष्ठयोरन्नलाभं
कुर्युस्तद्विचिबुक्तलगा भूरि वित्तं ललाटे ।
हन्वोरेवं गलकृतपदा भूयणाग्न्यन्तपाने

ओचे तद्वृषणगणमपि ज्ञानमात्मस्वरूपम् ॥
शिरःसन्निधीवाहृदयकुचपार्श्वोरसि गता

अयोधातं घातं सुततनयलाभं शुचमपि ।
प्रियप्राप्तिं स्तुत्येऽयतनमथ भिक्षार्थमसहृद-

विनाशं कचोत्था विदधति घनानां बहु
सुखम् ॥

दुःखशत्रुनिचयस्य विघातं

एष्टवाहुयुगला रचयन्ति ।

संयमश्च मणिवन्धनजाता

भूयणादासुपबाहुयुगोत्थाः ॥

धनार्तिं सौभाग्यं शुचमपि कराङ्गुलदरगाः
सुपानात्रं नाभौ तद्वद्दह चौरैर्धनहृतिम् ।
धनं धान्यं वस्त्रौ युवतिमथ मेदुं सुतनयान्

धनं सौभाग्यं वा गुददृषणजाता विदधति ॥

ऊर्वोर्गानाङ्गनालाभं जान्वोः शत्रुजनान्
क्षतिम् ।

शस्त्रेण जङ्घयोर्गालफेऽध्ववन्धकेशदायिनः ॥

स्तिक्पाणिपादजाता

धननाश्रागन्धगमनमध्वानम् ।

वन्धनमङ्गुलिनिचये-

ऽङ्गुष्ठे च ज्ञातिलोकतः पूजाम् ॥

उत्पातगच्छपिटका

दक्षिणतो वामतस्त्वभीषाताः ।

धन्या भवन्ति पुंसां

तद्विपरीतास्तु नारीणाम् ॥

इति पिटकविभागः प्रोक्त आ मङ्गलतोऽयं

व्रणतिलकविभागोऽप्येवमेव प्रकल्प्यः ।

भवति मशकलक्ष्यावर्णजम्भापि तद-

स्निग्धतिलककारि प्राणिनां देहसंस्थम् ॥”)

पिटङ्काशः, पुं, प्रवृत्तौन्मिसन्त्यः । इति भूरि-
प्रयोगः ॥

पिटङ्कोकी, स्त्री, इन्द्रवारुणी । इति रत्नमाला ॥

पिटकः, पुं, सुनिविशेषः । इत्युणादिकोषः ॥

पिटकं, स्त्री, (किट्कं एषोदरादित्वात् कस्य घः ।)
दन्तकिट्कम् । इति शब्दरत्नावली ॥

पिट, क्लिष्टि । वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
परं-अकं-वधे सकं-सेट् ।) ओष्ठवर्गाद्यादिः ।

पेटति । पिपिटतुः । क्लिष्टि दुःखाशुभवे । इति
दुर्गादासः ॥

पिटरं, स्त्री, (पिटं रातीति । रा + कः ।) सुप्ता ।
मस्थानदण्डः । इति मेदिनी । २, १८४ ॥

पिटरः, पुं, (पिङ्गते क्लिङ्गतेऽनेनेति । पिट +
करन् ।) गृहभेदः ॥ तत्पर्यायः । कुट्टकः २

उद्धाटः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
आर्यासप्तशत्याम् । ५५२ । [यान्ति ॥”)

“विदाङ्गलावलयितजलधरपिटरोदराद्विनि-
स्थाली । इत्यमरः । २ । ६ । ३१ ॥ (यथा,
महाभारते । ३ । ३ । ७२ ।

“गङ्गाय पितरं तान् मया दत्तं नराधिप ।।
यावत् वर्तुस्थति पाञ्चाली पाञ्चाननेन सुव्रतः” ॥

अग्निविशेषः । यथा, हरिवंशे । १७८ । ३३ ।

“पिटरः पतगः खर्गसागाधो भ्राज एव च ।
खधाकाराश्रयाः पञ्च अयुधंस्तेऽपि चाश्रयः” ॥

दानवविशेषः । यथा, महाभारते । २ । ६ । १३ ।
“चटोदरो महापार्श्वः क्रयनः पिटरस्तथा ॥”)

पिटरौ, स्त्री, (पिटर + स्त्रियां ङीष् ।) स्थाली ।
इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

पिड, इ क संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-
परं-सकं-सेट् ।) इ क, पिङ्गयति । संहतिः

राशीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥

पिड, इ ड संहतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां
आत्मं-अकं-सेट् । सकं इति केचित् ।) इ

पिङ्गते । ड, पिङ्गते । इति दुर्गादासः ॥

पिङ्कः, पुं, (पीडयतीति । पीड् + खलु । निपा-
तनात् साधुः ।) स्फोटकः । इति हेमचन्द्रः । ३ ।
१३० ॥